

agafen un color grisenc, com igualment les fulles. Alguns branquillons queden desfullats, com si fossin rostits per la calor.

Al cap d'un mes o mes i mig de la florida, els brots anuals en gran part es dessequen i llurs fulles es presenten esmorteïdes.

Les ametlles atacades ofereixen una de les seves cares rosades i arrugades i la polpa es troba modificada, però continuen a l'arbre, constituint segurament focus d'invasió per a l'any vinent.

Les espores de *Monilia* tenen una gran resistència a la destrucció. Per altra part, la seva facultat germinativa es conserva d'un any a l'altre

El contagi es realitzaria, potser, mitjançant les abelles.

El tractament es practica fent polvoritzacions de brou bordelès a mesura que l'arbre va brotant. Així i tot, el coure, com que sembla que no té pas una acció directa contra les espores del paràsit, els resultats no sempre són satisfactoris.

Quan es podin els arbres que hagin patit la malaltia, s'hauran de cremar totes les branques tallades, procurant no deixar a l'arbre cap ametlla, sinó que aquestes també s'hauran de cremar.

A. ROLET

Les màquines de munyir

A l'estranger la munyida a màquina s'ha propagat molt, principalment a Bèlgica, Països Baixos i Dinamarca. Pel contrari, a França la discussió és molt forta entre els partidaris de la munyida a mà i els de la munyida mecànica.

El professor Mossu ha experimentat durant quatre mesos l'acció de la màquina munyidora, i com que l'autoritat d'aquest professor és reconeguda per tothom, resulta que el seu dictamen assoleix un valor extraordinari.

L'experiment, com dèiem, ha durat quatre mesos i es realitzà en quatre vaques sanes i en ple rendiment, i dues altres vaques malaltes d'inflamació de la mamella, o sigui, mamitis estreptocòcica.

Això d'experimentar simultàniament en vaques sanes i malaltes, té en la pràctica un valor extraordinari, puix que permet de donar-se compte de l'acció de la màquina en unes i altres vaques.

El professor Mossu, com a resultat de l'experiment, dona les següents conclusions:

Primera. Les vaques sanes sense dificultat i des del primer cop es deixen munyir per la màquina. Les vaques amb el braguer inflammat tampoc no es resisteixen, però convé vigilar-les en els dos o tres primers dies.

Segona. El repàs manual del braguer no és pas necessari, quan la mamella està ben constituïda, és a dir, essent formada de teixit esponjós, fionjo. Pel contrari, les vaques de mamella

carnuda, dura, mancada d'elasticitat, és convenient escurar-la a mà.

Tercera. La llet munyida amb màquina és més neta que la llet munyida a mà. La llet munyida mecànicament, anant a parar a un recipient tancat, impedeix que la brutícia de l'atmosfera caigui a la llet, com igualment la produïda pel maniobrar de les mans, pel moviment dels animals, per la pols dels farratges i jaços, etcètera.

Quarta. Les màquines d'aspiració i succió no provoquen cap inflamació en els teixits, sempre que es tingui compte que no funcionin en el buit, és a dir, que es faci anar la màquina no havent-hi llet a la mamella. Així que la llet deixa de rajar, cal parar la màquina a seguit.

Els tubs que s'adaptin als mugrons han d'ésser desinfectats cada vegada que s'apliquen a una mamella malalta, particularment de vacuna o verola i de farunculosi.

Cinquena. Les mamitis no s'encomanen si es té compte de munyir primer les vaques sanes abans que les malaltes i un cop acabada la munyida es posen els tubs dels mugrons en remull amb aigua boricada tèbia.

Així, doncs, la màquina és superior a la mà, puix que amb ella s'obté una llet més neta.

Altrament, des del punt de vista econòmic, la màquina de munyir és avantatjosa en qualsevol vaqueria on s'hagi de menester més d'un vaquer.

M. ROSSELL I VILA